

[Ebba Strange]

Det er de spørgsmål, som jeg kan bebude til selve konventionsteksten, og det er klart, at dem skal vi gerne have et svar på, inden vi siger endeligt ja til konventionsteksten.

Det sidste med hensyn til konventionsteksten er også det samme, som fru Dorte Bennedsen har været inde på. Jeg synes, det lyder af meget med de lange tidsfrister, og jeg prøver at sætte mig ind i det menneskes situation, som først venter i ét land i op til 6 måneder og så venter i op til 3 måneder på, at et andet land skal tage stilling til, om det nu er det land, der skal behandle sagen. Og alt efter, hvad de så finder ud af, så kan der gå en måned til, inden der bliver taget endelig stilling til, ikke hvor vedkommende skal have asyl, eller om han overhovedet skal have det, men hvor den sag rettelig hører hjemme. Det synes jeg dårligt Vesteuropa kan være bekendt over for asylansøgere.

Vi ved i forvejen fra både Tyskland og Danmark, at de lange ventetider er en psykisk belastning. Vi ved, at de indimellem er nødvendige. Vi ved, de er særlig lange i Tyskland; de bliver mange gange også lange i Danmark. Vi ved, de er en psykisk belastning, og så ligefrem at skrive ind i konventionsteksten, at så lang tid må der godt gå, synes jeg ikke er rart. Jeg håber, at det i hvert fald er maksimumsregler, for jeg ved godt, at selve konventionsteksten kan vi ikke stå her i det danske Folketing og ændre på.

Men som sagt, de spørgsmål, jeg har bebudet, vil vi fra SF's side godt have svar på, inden vi siger endeligt ja til konventionen. Og med hensyn til hvad det er for en dansk beslutning, der skal træffes inden, ville jeg også sætte stor pris på at få nøjagtigt at vide, hvad det er for ændringer, der er nødvendige i den danske udlændingelov, før jeg siger ja.

Tom Behnke (FP):

I juni måned 1990, da ministeren skulle til Dublin med henblik på undertegnelsen af EF-asylkonventionen, var der ikke tilslutning i Markedsudvalget til at sige ja, idet man ikke kunne få sikkerhed for ordvalget i teksten. Vores krav var – og er – at vi får indført en ensartet asylpolitik i hele EF, og at det bliver præciseret, at det er det land, der modtager en asylansøger, der skal behandle og forsørge denne asyland, indtil denne bliver statsborger i landet. Først derefter vil man kunne regnes som EF-borger, der frit kan rejse rundt i hele EF.

Jeg skal her spørge ministeren, om han kan bekræfte, at Fremskridtspartiets ønsker med denne konvention hermed er blevet opfyldt. Derudover mener Fremskridtspartiet, at den danske udlændingelov skal strammes gevaldigt op, inden vi ratificerer EF-asylkonventionen, for at bistandsloven ikke kan misbruges på dette område.

Ministeren skriver i sin fremsættelsestale, at han forbeholder sig ret til efterfølgende at lave ændringer af udlændingeloven. Her er det, vi mener, at disse ændringer skal ske, før vi ratificerer konventionen.

Med hensyn til punkt 3 i beslutningsforslaget vil jeg gerne spørge ministeren, i hvilket omfang han forventer at denne passus vil blive benyttet og skal benyttes. Ligeledes bedes ministeren redegøre for, i hvilket omfang Danmark kommer til at modtage udlændinge, der falder ind under punkt 4 i beslutningsforslaget. Spørgsmålet skal ses i lyset af, at Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at Danmark kun skal tage sig af FN-kvoteflygtninge og eventuelle bådflygtninge. Sluttelig skal jeg gøre det klart, at Fremskridtspartiet er overvejende positivt over for beslutningsforslaget og ser frem til en grundig udvalgsbehandling, selv om tiden er ganske knap.

Svend Aage Jensen (CD):

Centrum-Demokraterne finder det ikke blot nødvendigt, men også i samklang med vor opfattelse at Danmarks tilslutning til De Europæiske Fællesskaber at medvirke til sådanne ændringer i udlændingeloven, at denne bringes i overensstemmelse med EF-asylkonventionen.

Når den endelige ratifikation fra dansk side har fundet sted, er den sidste brik lagt på plads, for at konventionen kan blive gældende i hele EF-området. Det får bl.a. det gode til følge for asylansøgeren, at denne ikke skal være kastebold imellem forskellige lande, men vil kunne få sin ansøgning behandlet umiddelbart af det land, der ifølge konventionen er forpligtet. Det hindrer f.eks. ikke Danmark i at overtage behandlingen af ansøgninger, hvis der er forhold, der taler herfor.

Der har fra tid til anden i enkeltstående tilfælde været fremsat kritik af den lange behandlingstid, der er forekommet ved asylansøgninger, og det er CD's opfattelse ved at læse artikel 11, stk. 1 og 4, som også fru Ebba Strange i sit